
Un llibre de 1678 explica on era l'antiga Catalaunia, origen de Catalunya?

Autor:

Data de publicació: 23-03-2020

On era situada l'antiga Catalaunia? Si ENS atenim a què explica el llibre de l'any 1678, d'Esteve de Corbera, titulat Catalunya illustrata. Conté la seva descripció en comú, i en particular amb les poblacions, dominis, i successos, des del principi de l'món ..., la Localització de l'antiga Catalaunia o Catalauno estaria Molt aprop de la ciutat de Tolosa de Llenguadoc, és a dir, en Territoris de l'actual Occitània, que antigament ja s'anomenaven Catalunya, com sabem per Altres textos antics . Una prova documental més que demostra que catalans i Occitans sempre Hem Estat la mateixa néixer.

On era situada l'antiga Catalaunia? Si ens atenim al què explica el llibre de l'any 1678, d'Esteve de Corbera, titulat Catalunya illustrata. Conté la seva descripció en comú, i en particular amb les poblacions, dominis, i successos, des del principi de l'món ..., la Localització de l'antiga Catalaunia o Catalauno estaria Molt aprop de la ciutat de Tolosa de Llenguadoc, és a dir, en Territoris de l'actual Occitània, que antigament ja s'anomenaven Catalunya, com sabem per Altres textos antics . Una prova documental més que demostra que catalans i Occitans sempre Hem Estat la mateixa néixer.

Us transcrivim el que diu el llibre:

Origen dels Pobles catalaunos a França Aquitània

"Tots ho Autors Històrics, i Geographicos que escriuen de les coses de França. I entre ells iuliol Cesar que la va guerregar, i va trepitjar tants anys, la divideixen en Aquitànica, Celtica, i Belgica: La Aquitànica comprèn tot el que ai de les Muntanyes Pirineus a les riberes de la Garona, i la Celtica cau entre els dos rius Garona, i Senna, i la Belgica entre Senna, i Scaldà. Alguns moderns li donen altres dues parts, que són la Narbonense i els Allobroges, la Narbonense està ribera de la Mediterrània, de la Mar als Alps, i els Allobroges són els pobles que oi anomenem Savoia, i Delfinat. És aquestes dues parts de França Belgica, i Aquitànica, refereixen les Històries, que hagué dos llocs, ò colònies amb nom d'Catalauno, un a la Belgica prop de Rems, que encara avui roman, i es diu Chalon de Champanya, Ciutat populosa amb Bisbe que els Concilis francesos diuhen Catalaunense, un dels doze a qui es donava el títol honorabilíssim de Pares, i un altre a l'Aquitània a prop de Tolosa, que va donar nom als camps Catalaunos, memorables per la victòria que en ells obtingueren els Gots amb el Capità Romà Aeci, dels Huns, i el seu Rei Athila, que parlarem després. Aquest lloc, i aquests camps estaven a set llegües de Tolosa, i si alguna cosa mes luny, com altres volen, venien a ser part en el Comtat de Tolosa, i part en de Llemotges, i fins i tot oi dia dura la seva memòria al districte, i terres de l'Abadia Moyssiense, que en llengua francesa els diuen donis catelenes.

Es consideren que la Ciutat Catalauno que va estar en la Belgica va ser Colònia, i fundació dels Catalaunos Aquitànics, que li van donar principi, i nombe, lleis, i gobero, que era el mateix amb que els Romans honraven les seues Colònies. Tot i que el veure a peu amb grandesa, i estimació aquesta Ciutat en la Belgica, i que en la Aquitànica tot just quedò rastre de el lloc Catalauno, engany alguns Autors, per dezir que la batalla dels Gots, i Huns no pas a l'Aquitània, sinó en la Belgica, en els camps desta Ciutat, al costat d'un lloc que es diu Troia. Però és estimar sense fonament oposar-se cntra la fermesa de tants segles, ja que tots els Autors de mes nom concorden que aquesta famosissima batalla es va donar prop de Tolosa, i Tolosa no està en la Belgica, ni en l'Aquitània, són infinits dels Escriptors que el diuen, i entre ells Jornandes, la autoridad sola n'hi ha prou per treure qualsevol dubte;

Era de 'nació Gots, va viure pocs anys després del de quatrocents i cinquesta i un en què va passar aquesta batalla, refierela com a cosa que tocava tant als seus Reis, ja que va morir en ella Theodored, i per la seva mort començò à regnar Thurismund, i tracta della amb tal cura que els mes Autors que després la escriuen el prenen del. Aquest, i tots diuen que es va donar prop de Tolosa, en els camps Catalaunics: I tants homes greus no havian d'enganyar-a la

discripció de el lloc, on va succeir una jornada tan assenyalada. Amb això no pot quedar ocasió per posar escrupulo en cosa tan certa, com ho és que prop de Tolosa hagué lloc, i camps Catalaunos, doncs el seu nom s'ha conzervado en tota l'antiguitat fins als nostres temps.

Es deien també llavors aquells Camps Marochios, o Mauricios, i el nom de Catalaunos devia ser el mes nou per occasion del castell, o lloc Cataló, o Catalauno, que era la Metropoli, i Cap destos pobles. I d'haverse acabat aquest lloc a l'Aquitània, podem donar per raó, que com a primer va sortir d'ell la gent que va fundar, i va poblar la Ciutat en la Belgica, i després el exercit que ara venia amb Otger, i el que més endavant veurem que Va seguir a Ayzon Visogot Prefecte de l'Aquitània, quant va prendre les armes contra Lluís el Pio, els que van quedar en la seva antiga naturalesa, veient-pocs, i que vivien com acigidos sugetos als francs: i que els seus connaturals a aquesllas noves Colònies, i Províncies medravan, i mandavan com pobladors, i conqueridors, mica a mica la van anar deseparant, i passaren, o a la Catalaunia Belgica, o a la Hispanica, que després es va anomenar Catalunya, amb que l'antiga Catalauno de l'Aquitània es va despoblar, o es va desfer, i les altres s'han conservat, i florit.

Es pot veure tot l'experiència d'açò cada dia, ja que amb tenir Catalunya tanta frontera amb França, de cap part d'aquell Regne vénen tants francesos à naturalitzar-s en aquest, com de l'Aquitània, i dels llocs que hi ha prop de Tolosa, i Llemotges. Algun impuls natural els porta, amb motiu particular, ja que les causes generals comuns a les altres Províncies, també concorren amb les de Tarracònia, Navarra, i Biscaia, i no veiem que baxen a elles tants Francesos com a Catalunya. Sembla que la natura ha guí principal de les nostres accions, o la inclinació després de la qual, naturalment se'ns va l'amor obliga, i s'aficiona als que neixen, i viuen en aquella terra, perquè segueixin la mateixa transmigració amb que aquells antics Aquitànics van venir a aquest gran congruència en aquest lloc de l'Aquitània, és on diuen nostres majors que presidia el Príncep Otger, i que aquests van ser els pobles Catalaunos Aquitànics que el van acompanyar, i van seguir en la entrada que va fer a Espanya.

I fins i tot que en les memòries antigues Franceses no es trobi tanta notícia destos pobles, no és perquè no els huiésse, sinó que a li gent d'aquell distriro, ordinàriament els llamavan a les Històries o Alans, o catos, o Gots, i poques vegades Catalaunos: que aquest nom en el seu propi seient no tub el llustre, i l'esplendor que a les terres estranyes, on van guanyar tan gran reputació amb les armes. No menys deve reparar-se en que als Otger els nostres no li llamavan Catalauno, sinó Cataló, perquè només en la pronunciació està la diferència. "

Enllaç al llibre d'esteve Corbera

Enllaç a l'article Catalauni

<https://www.histo.cat/sabies/Catalauni-Catelauni>